

Misia Erny, MP 1

Hlboko pochybujem o tom, že niekto bol v takej riti ako ja. Nie nežartujem, v totálnej riti! A viete prečo? Fajn, poviem to stručne. Stroskotal som! Na totálne trápnom asteroide, tak trápnom, že tu nie je nič živé. No, až na mňa, samozrejme.

Stále nemôžem uveriť tomu, čo sa mi práve stalo. Je to priam absurdné, ba až úbohé, akým spôsobom som narazil do tejto kôpky prachu. Smejem sa nad tým... už som prestal. Zvážnel som v momente, keď som pomyslel na to, čo sa stalo s mojou kráskou AWER. AWER ja názov mojej prekrásnej rakety, ktorou som sa vybral hľadať môjho strateného strýka Ernyho. Keby blbec nešiel na „malú“ prechádzku vesmírom, tak by som tu teraz nepísal takéto kraviny na kus záclony. Ach, úbohá záclonka. Bola si tak krásne fialová a teraz si tu na teba píšem. Vďaka komu? Ano presne! Strýko Erny! Ty za to môžeš, že som teraz v tejto kaši. Keby som ťa nešiel hľadať, nie som tu! Joj, drahý Wingu, pomôž mi aby som si tu kvôli nemu nepoobíjal hlavu o steny rakety. A vieš čo, Wingu? Nespravím to. Lebo mi nestojí za to si ešte zničiť svoj drahý náter plechu, ktorý som aplikoval len pred pár mesiacmi. Musím ale šetriť miestom na okennej záclonke a radšej vám opíšem ako som sa tu vlastne ocitol. Tak začnem:

Začalo to nevinne. Obaja sme boli doma, v našom príbytku. Sídli v dedinke menom Grohlo a dedinka je malým zrnkom planéty Zolly. Hrali sme spolu guľôčky, ktoré sme triafali do vyhlbenej dierky. Všetko bolo vtedy fajn, až na jednu poondiátu výhru, ktorá bola začiatkom tejto katastrofálnej katastrofy. Hru s guľôčkami som ako inak vyhral ja, lebo strýčko už poriadne nevidí a vďaka tomu posledných osem rokov ťahám šnúru bez prehry. Po zdruvujúcej prehre sa urazený strýko Erny postavil a odišiel do druhej miestnosti. Ja som vyšiel na dvor vyprázdniť si už boľavý mechúr, ktorý som kŕčovito udržiaval po napínavom konci hry. No skôr ako som ho vytasil, sused na mňa prekvapivo gánil spoza plotu. Posmešne som sa ho opýtal, čo tak divne zíza. Sused na to zareagoval, čím som rozčúлил strýka, že vytiahol vesmírne príslušenstvo a mieri do úplného neznáma. Nechápavo som na neho teraz zagánil ja a pozrel sa na oblohu. To, čo som uvidel, vo mne vzkriesilo množstvo rôznych pocitov a zmeny názorov na strýka. Od milého, otravného a senilného starého strýka sa stal blázon, ktorý nemá všetkých päť po kope. Ten starý darebák mal na sebe vesmírnu prilbu, na chrbte mal trysky, v jednej ruke držal vedierko a v druhej mop. Zalamoval som rukami a kričal na neho, no s jeho trysiek už dávno šľahali modrasté plamene a moje slová sa rozliehali iba po okolí dediny. Strýko letel a letel, až bol nedohľadne. Spanikáril som. Okamžite som oprášil svoju raketu AWER, nasadol do nej a išiel ho hľadať. Pomaly som vstúpil do temného vesmíru ale strýka som nevidel.

Ako som si tak letel týmto pustým vesmírom, zavítali späť silné kľče, ktoré už boli naozaj naliehavé. Nestihol som to dať zo seba von na dvore, tak som to už musel vypustiť na malinkom záchodíku tu v rakete. Tak som proste vstal od palubnej dosky a išiel sa konečne vyprázdniť (aspoň už na mňa negánil nik, ani pán Rencho, tak sa volá ten špiónsky susedko). Použil som ho a spláchol. Naraz však tým spláchnutím časom pocitujem obrovský náraz. Zachvelo sa s celou AWER a so mnou tiež. Čo sa to do Ernyho deje? (Prepáč strýko, ale som na teba taký našťavaný, že z tvojho mena vznikla nadávka). Zbehnem chodbičkou späť do riadiacej miestnosti, pozriem sa na špeci-počítač a bliká mi kontrolka- kontrolka palivovej nádrže. Bola takmer prázdna. Ako je to možné, veď som ju mal úplne plnú! (Ste zvedavý ako som prišiel o litriská paliva? Prezradím iba toľko, že nič trápnejšie ste ešte nepočuli).

No, takže si predstavte, že môžu za to moje splašky. Keď sa pýtate ako môžu za to moje splašky, tak vám to teda vysvetlím. Ako náhle spláchnem, tak splašky sa vytratia vesmírom cez takú rúrku, proste idú preč z rakety. Tam zmrznú a premenia sa na... dajme tomu na nebezpečne tvrdú ľadovú guľu, ktorá si divoko poletuje vesmírom. Tá moja musela byť vtedy ozrutne veľká (ani sa tej veľkosti nečudujem, keď som to držal v sebe od kedy sme hrali so strýkom guľôčky), pretože práve táto ľadovo-šľanková guľa mi prerazila palivovú nádrž. Palivo postupne vychádzalo preč cez neveľkú trhlinu.

Potom som iba zacítil posledný náraz (ten už stál za to) a to som už tušil, že som narazil na niečo veľké. Cez palubné okno som videl, že raketa je zarytá niekoľko metrov pod prachovou zeminou. Nevedel som, kde som, čo sa stalo. No predpokladám, že som na dajakom asteroide. Na asteroidoch nebýva život, tak svojou inteligenciou som zistil, že som tu sám. Asi takto by som to celé zhrnul. A keby som mal zhrnúť úplne všetko, tak následovne: strýko Erny, šľanky a fialová záclonka. Tej mi jej naozaj ľúto. Bola hodvábná, jemná a perfektne mi slúžila na zakrytie môjho okienka. Teraz je z nej denníček. Keďže som išiel hľadať mop, vedierko a strýka, tak moja „misia“ sa odteraz volá Misa Erny. (Vidíš strýko? Pozri kde som sa ocitol kvôli tebe a ešte mám tú drzosť po tebe pomenovať moju misiu. Pekné odo mňa, že? Ale hrdina príbehu som ja, ty si záporák strýko. Prepáč, ale je to tak).

Musím si však pospať, ale ešte sa nelúčim, nemienim tu zgegnúť.

Misia Erny

MP 2

To bolo už druhýkrát, čo som vyšiel z mojej krásavice. Prvýkrát som išiel skontrolovať jej škody a teraz som sa išiel poriadne natiahnúť. Som neskutočne dolámaný z toho sedadla na ktorom len sedím a hrám hry na špeci-počítači. Som tu len druhý MP (to znamená Mimo Planéty, pekne som to vymyslel, no nie?) a začína ma bolieť aj ten mizerný chvost. Som tu celkom sám, nie je tu nik s kým by som sa mohol porozprávať. Možno tento denníček, ktorý píšem na kuse záclony, bude čítať nejaká mimozemská civilizácia. No to by bola pecka! Určite by som bol najznámejší druh medzi ufónmi. Rozprávalo by sa o mne ako o veľkom hrdinovi, ktorý vlastnoručne vyhrabal štyridsať metrov hliny okolo svojej rakety a frajersky na nej odletel preč. Bomba. Takže niečo pre mimozemšťanov a ich matky: som dhakad. Dhakad je náš druh, tak sa voláme. Máme hlavu v tvare lebky, nemáme sánku a na hlavách nám rastú rohy. (Ja ich mám tri, niektorí nemajú a niektorí ich majú desiatky). Telá máme rôzne sfarbené a rastú nám taktiež chvosty (ktorý ma momentálne bolí), máme ich mohutné a jednu ruku máme bez prstov. Presnejšie, máme chápadlo. Našťastie nám Wingu stvoril druhú so štyrmi prstíkmi (Wingu je náš Stvoriteľ, ktorý stvoril našu planétu aj náš druh). To je asi tak všetko. Nechce sa mi podrobnejšie písať. Predsa chcem šetriť miestom v mojom denníčku, ktorý stále nedostal meno. Asi jej nechám jej pôvodný názov a to Záclonka. Tentoraz bude mať veľké písmeno. Aká pocta!

Takže zdravím ufónov z rakety AWER, mojej jedinej krásky, nezľaknite sa nášho druhu. Ešte jedna vec k nám dhakadom: sme krvilační, radi sa požierame, preklíname našich kráľov a sme odporne hnusný. Ha! A aký ste vy?

Misia Erny

MP 6

Neviem kde začať. Premýšľam, ako by som mohol zhrnúť celé tie tri MP, ktoré som na Záclonku nezaznamenával. Vlastne už mám iný denníček. Píšem na kus balvana malým kamienkom. Chcete vedieť prečo? (Určite vám teraz tlčie srdce od vzrušenia však? Moji

múdry kamoši, čo chápu moju zdrvenú dušu to prežívajú so mnou. Tí, ktorým sa zatiaľ pri čítaní týchto riadkov srdce ani nepohlo, zmiznite, nečítajte). No, stalo sa toho celkom dosť. Na to, že je tu nuda ako som už niekoľkokrát spomenul (a budem to omieľať furt, lebo si neviete ani predstaviť ako sa nudím) sa mi prihodilo zopár zaujímavých vecí. Stal sa zo mňa bezdomovec, videl som pred sebou letieť zlatučký meteoritík a pristál mi rovno na nohu. Takto nejak by som to zhrnul. Poďme však poporiadku.

Začnem asi s tou mojou modelkou. Vtedy som v rakete sedel na kresle a hral som hru (ktorú som prešiel už minimálne trinásťkrát). Potom som však cítil jemné vibrácie, ktoré sa časom stupňovali, až sa triasla komplet celá raketa. Cítil som, ako sa prepadáva hlbšie. Okamžite som sa postavil z kresla, aj keď to bolo pri tých triasľach náročné a snažil som sa dostať z rakety von. Myšlienky mi našepkávali, aby som radšej z nej čo najrýchlejšie vypadol, pretože sa mohla zaboriť až po východové dvere. No a tým pádom by som uviazol. Ale mne sa do Ernyho podarilo z nej dostať! Ha! Na poslednú chvíľu.

Myslíte, že sa AWER-a zaborila až po východové dvere? Áno. Myslíte, že sa do nej už nikdy nedostanem? Áno. A myslíte, že od teraz budem spať vonku? Opäť áno. Takže tak ako som spomenul na začiatku: som v riti! Ale že v totálnej!

Ocitol som sa vonku. Pohľad mi padal na jedinú vec a tým bola moja AWER-a. Zo zeme trčal iba motor a kúsok z trupu. Ako sa mi do čerta mohla zaboriť tak hlboko? Neviem si to vysvetliť. Ale jedno je isté: domov sa pravdepodobne už nikdy nevrátim. Trápoš je odteraz mojím novým domovom. (Počujete? Som vládcom tohto lietajúceho šutra. Po pristátí naň si kľaknite a pobožkajte túto prašivú zem).

Tento asteroid, ktorým som zároveň panovníkom, ma chce z nejakého dôvodu zabiť. Nemá ma v láske, ale ja ju zbožňujem. Kiežby mi opätovať city, ktoré pre ňu schovávam vo svojom zošuverenom srdci. Dosť bolo ale vyznávaní!

Poviem jednu vec: práve teraz sedím. Prekvapení? Počkajte na najlepšie: neviem sa pohnúť. („Ocko, ocko, ako to dopadne? Čo sa stalo s udatným hrdinom?“, spýtal sa ufo synček svojho ufo tatinka...) A ako inak mu ocko odpovedal, že mu spadol nevelký meteorit na nohu! Presne tak. Sedím niekoľko metrov od AWER-y a na nohe mám kus šutra. Nič lepšie sa mi nemohlo stať. Najprv sa mi prepadne raketa pod zem a stanem sa bezdomovcom, a aby toho nebolo málo, tak mi musí ešte spadnúť šutrisko rovno na nohu. Ale nebojte, ja žijem! Zatiaľ...

MP 7

Misia Erny

Iba tu sedím a vyrývam kamienkom na šuter všetko, čo sa mi prihodilo. Mám pocit, že je už koniec. Som hladný a noha mi začína pomaly ale isto hniť. Je to zlé a veľmi.

MP 8

Misia Erny

Umieram.

MP 8 a pol Misia Erny

Ešte stále... Čochvíľa to príde.

MP 8 a trištvrte Misia Erny

Dočkám sa vôbec? Došľaka! Vtedy, keď už potrebujem skonat', tak Trápoš si zmyslí, že ešte ho necháme nažive. Poondiaty asteroid. Neznášam ťa. Počuješ? Neznášam! Najprv ma pripravíš o moju sexicu a necháš ma na ulici, potom mi zošleš z vesmíru meteorit, ktorý mi privalí nohu. Myslíš to vážne?

Ináč, mali by ste možno vedieť niečo o mojej osobnosti. Uvedomil som si, že vlastne nič o mne neviete a tak som sa rozhodol, že sa vám bližšie predstavím. Som veľmi náladový dhakad a svojou zasnívanosťou som pre iných nezaujímavý a ignorantský. Omyl. Registrujem každý zlom, ktorý sa deje okolo mňa. Presadzujem mier. Som mierumilovný a pri akomkoľvek konflikte sa snažím nájsť kompromis pre obe strany. Veľa mojich známych okolo mňa sú pomstychtiví, závistliví, zradní a nepríjemní. (Samozrejme ja som ten dobrý). Nebavia ma ich znegované názory a iné hlúposti, ktoré mi tlačia do hlavy. Vlastne ani neviem, prečo sa s takými dhakadmi vôbec stretávam. Strácam s nimi čas, no moja empatická a priateľská povaha na to vždy doplatí, pretože sa dám ľahko presvedčiť na burčiak. (Moja slabina). Pozvú ma a hoc ich nemusím, napriek tomu idem. Pekné je, že si to všetko uvedomujem, ale nedokážem to zmeniť. Aj by som to dokázal, len nemám dostatočne silnú osobnosť na to, aby som si rázne povedal NIE. A práve tohto slova sa bojím. Nedokážem ho povedať na rovinu. Iba sa okolo neho krútim ako had, ktorý chce uškrtiť svoju korisť. Neviem ho vysloviť druhým a žiaľ, občas ani sebe. Niekedy mám pocit, že sa so mňa stáva introvert, aj keď pre iných som presný opak. Trpím vnútorne a svoju bolesť nerád trúbitm druhým. Rád poradím iným, no keď pomoc chcem ja, nenájde sa skoro nik.

Samozrejme mám aj negatívne vlastnosti, tak ako každá inteligentná bytosť vo vesmíre. Keby som sa náhodou dostal z tohto opusteného asteroidu, tak sa mi nezdôverujte s tajomstvami. Pre vaše dobro to naozaj nerobte. Vyradím ho hneď, keď zacítim príležitosť získať si novú známosť. A tú známosť si získam v momente, ak poviem pár pykošiek o niekom, o kom sa práve bavíme. Tým mám u neho sympatie a hneď je na mojej strane. Keby sa to aj ten poškodený dozvedel, že som vraj na neho niečo povedal, dokážem to uhrať. Som vynikajúci klamár a herec. Viem, niet sa s čím chváliť, ale je to tak. Keď klamem, nespoznáte to. Nemáte šancu. Keď však naopak, hovorím pravdu, nikto mi neverí. (Preto klamem viac, ako keď hovorím pravdu. Prečo sa vám o tom vôbec zdôverujem? Aj tak je to už jedno...). Občas sa viem aj poradne nazlostiť. Ale mojou najhoršou vlastnosťou je asi moja cieľavedomosť. Lepšie povedané, nedostatočná cieľavedomosť. Neviem si nájsť smer, ktorým by som sa rázne vybral. Neviem si nájsť tú správnu cestičku životom, ktorá by mi dávala zmysel. Namiesto toho však blúdím po neznámych uličkách a spoznávam veľa prekážiek, ktoré musím zdolávať. Pred sebou na tej cestičke nevidím nič, len prázdnotu. A tou prázdnotou je môj cieľ, cieľ, ktorý nevidím. (Áno, beriem to za moju najhoršiu vlastnosť. Pre mňa určite). To ma veľmi trápi. No trápi ma aj moja lenivosť a neschopnosť dokončiť veci, ktoré som rozrobil. Niečo ma nadchne, pustím sa do toho a hneď ju odtlačím iná zaujímavá vec, ktorá ma zaujme. Nikdy nič nedotiahnem dokonca. No keď si moja hlava vymyslí paranoju,

že vec do ktorej som sa pustil, je úplne zbytočná, tak je to v háji. Na dokončenie potrebujem impulz, nejaké vzrúšo aby ma to nakoplo pokračovať ďalej. No ak ho nezískam, tak sa k tomu už nikdy nevrátim. Pokrčím to a bez váhania to zahodím, aj keď ma to stálo čas a sily. No na druhej strane som veselý, priateľský a otvorený typ dhakada. Mám rád dobrodružstvo, burčiak a dobrú spoločnosť.

Dosť bolo už o mne. Som aký som. Som tvor nazývajúci sa dhakad a moje meno je Engley. Myslite si o mne čo chcete, je mi to jedno. Aj tak tu sedím a zachvíľu skonám.

MP 8 trištvrte a pol (Zwingom) Misia Erny

Zatvárajú sa mi oči. Prichádza na mňa únava, ktorú nemôžem potlačiť. Tá únava možno nie je únavou ako sa zdá, ale je to zlyhávanie môjho tela. Ide si po mňa Imfa. (Imfa je vysokej postavy, zahalenú má hlavu roztrhaným rúchom, vyplazuje jazyk a pôsobí desivo. Má aj prečo, pretože si prichádza po dhakadov a odvedie ich do svojej ríše- ríše mŕtvych. A preto musí vyzeráť strašidelne, aby sa ho dhakadi báli a prosili o milosť. Ale Imfa je v tomto nekompromisná. Keď nadišiel niekomu čas, žiaľ, ocitne sa v jeho pekelnjej ríši.)

Z posledných síl na tento šuter zaznamenávam posledné vety mojej misie, ktorú som nazval podľa svojho strateného strýka Ernyho. Po neho už možno tiež prišla Imfa a keby aj, teším sa na stretnutie s mojím milovaným strýčkom v ríši mŕtvych. Mrzí ma, že som ho ale nezachránil. Za to, že som sa tu ocitol nemôže strýko, ale moje fosforové šťanky. Tie ma sem dostali, na toto miesto plné kráterov a prachu. Aj tak je život krátky na to, aby som strácal čas nenávisťou k druhému (preto ti milý strýčko odpúšťam). Som zmierený so všetkým, čím som si v živote prešiel. Mal som ho pestrý, bez ťažkostí a driny. Som zmierený aj s tým, že som tu stroskotal na dlhých osem MP. Síce mi nohu privalil meteorit a je isté, že skonám, ale aj tak by som jedného krásneho MP zdochol od hladu. Proste je to môj hrob, najväčší hrob v dejinách dhakadov. Žiadny kráľ vládnuci na mojej planéte Zolly nemá takú veľkú hrobku, ako je táto. Zapísal som sa týmto do dejín. Len musia nájsť moje záznamy z denníka, ktorý som písal na Záclonku a zvyšok na tomto meteorite. Jedno je však isté: Už som našiel svetlo na konci svojej cestičky (nemyslím smrť ale cestu života), už viem, čo po mne chcel Wingu, náš stvoriteľ od dhakada menom Engley. Chcel, aby som stroskotal. Chcel, aby som si tu zaznamenal svoju púť. To je moje životné poslanie, moja cesta, ktorú som celý život nevidelstroskotať a napísať svoje dobrodružstvo. Niekedy je lepšie nezamýšľať sa nasilu nad tým, čo očakávať od svojho života. Treba to nechať tak, treba nechať prúdiť vodu a nemútiť ju zbytočnými myšlienkami. Ten život vám určite raz ukáže cestu, po ktorej sa máte vydať. Možno ju uvidíte skôr ako ja, možno ju neuvidíte vôbec, no s istotou vám oznámim, že žiadny tvor vo vesmíre tu nie je zbytočne. Každý tu niečo po sebe zanechá. Ja tu zanechávam raketu zarytú hlboko v ri..., mláčku fosforového moču, svoje telo, ktoré sa pravdepodobne nerozloží a svoje záznamy. Takto to malo byť, takto to má skončiť. A práve takto končí môj príbeh...Zwingom priatelia. A ešte by som doplnil, že strýkovo vedierko a mop, ktoré zobral so sebou ostane asi mojou najväčšou záhadou. Čo poviete?